

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. VIII, No. 24

JAFFNA, APRIL 1 1970

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c. per copy

IN THIS ISSUE

	PAGE
Gandhiji and Rural Reconstruction	2
S. N. Bhattacharyya	
Eradicating the Caste System	2
M. Thaninayagam	
Youth and the Coop Movement	3
Dr. R. C. Dewivedi	

COMMENTARY

EDUCATION AS A HUMAN RIGHT

It is appropriate that 1970 has been designated International Education Year by the U.N.O., standing as it does between the tail-end of the First Development Decade and the threshold of the Second. The main objectives of such observances are, to quote from a UNESCO Bulletin, to take stock of the present situation throughout the world; to focus attention on a number of major requirements for both the expansion and the improvement of education; to make available greater resources for education; and to strengthen international cooperation.

To start from the starting point we would do well to make a comprehensive analysis of the much talked of axiom—*Education as a Fundamental Human Right*. The U.N. Charter of Human Rights can justly be proud of its 29 Articles which set forth unequivocally what are deemed fundamental human rights. Article 26 of the Declaration reads:—

1. Everyone has the right to education. Education shall be free at least in the elementary and fundamental stages. Elementary education shall be compulsory. Technical and professional education shall be made generally available and higher education shall be equally accessible to all on the basis of merit.
2. Education shall be directed to the full development of the human personality and to the strengthening of respect for human rights and fundamental freedoms. It shall promote understanding, tolerance and friendship among all nations, racial and religious groups, and shall further the activities of the U.N. for the maintenance of peace.
3. Parents have a prior right to choose the kind of education that shall be given to their children.

Following the Declaration of Human Rights, the U.N. Sub-Commission on Prevention of Discrimination and Protection of Minorities set up a team, under the chairmanship of Charles D. Ammoun, to examine the question of discrimination in education. Two observations of the Ammoun Report are of great significance:—

1. Education lays the very foundation of every single form of the struggle against discrimination in general.
2. Discriminatory practices in the field of education imply a refusal to recognise equality before the law.

The Ammoun Report was to a great extent instrumental in making the UNESCO adopt unanimously in 1960 an International Convention against Discrimination in Education. Article 1 of the Convention goes on to define discrimination as follows:—

- "Any distinction, exclusion, limitation or preference which, being based on race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, economic condition or birth, has the purpose or effect of nullifying or impairing equality of treatment in education and in particular:
1. Of depriving any person or group of persons of access to education of any type or at any level;
 2. Of limiting any person or group of persons to education of an inferior standard."

In article 3 of the Convention member states undertook not only to eliminate and prevent discrimination, but also to give foreign nationals resident within their territory the same access to education as that given to their own nationals.

A cursory glance of some post war developments in education throughout the world affirms in no uncertain terms the avowed intention on the part of the majority of the nations to make the U.N. Declaration on Education meaningful to their teeming populations. But a saddening feature of the period under review is that ever since the U.N. action in the field of education, the gap between the 'haves' and the 'have-nots', both individuals and nations, has kept on widening, so much so that for various reasons, mostly economic and sociological (but often stratified national history, traditions etc.) *de facto* discrimination in education is a world-wide phenomenon. Fanatical beliefs and traditions die hard even in the face of enlightened opinion and often justify failure to provide for all groups equality of educational opportunity, though nations may subscribe faithfully to the joint U.N. Declaration and may not even hesitate to see the speck, so to speak, in another's eye.

There is a brighter hue to the picture too. Discrimination on the basis of race or colour, creed or class, even political opinion and sex is being increasingly rejected by affluent and enlightened societies, especially the obnoxious principle of 'separate but equal' treatment of groups within a state and admission to educational institutions on a 'Quota System'.

The U.S. Supreme Court decision of 1954, the support for Catholic Schools in France, the decisions of the Indian Supreme Court in recent times, the encouragement of girls' education in the Moslem world, all point to a healthy international perspective in education.

The real goal of the International Education Year, it is claimed, is to bring about changes in policies and practices in respect of educational provision all over the world. How far the trend will bear fruit is difficult to surmise, but what matters most is beginning at the right place and at the right time. And there is no better place than in our own country and no better time than the beginning of a Development Decade to give serious thought to the question of education as a fundamental human right.

APEX COOP ORGANISATIONS SHOULD UNDERTAKE SUPERVISION: CCD

Since government policy is to de-officialise the movement, secondary and apex cooperative organisations should in due course undertake the supervision of societies as one of their functions. For this purpose a beginning can be made to undertake these functions, starting with certain types of societies in certain fixed areas. Meanwhile the law will have to be amended empowering them to undertake these functions, states Mr. W. Patbirana CCD and RCS, in his Administration Report on the Cooperative Movement in Ceylon for the year 1967—68.

Giving the reasons for arrears in audit (the percentage of number societies where audits were overdue as at 30-9-68 was 26.6), the Commissioner says "In recent times there has been a tendency for these audits to be delayed and given second place due, mainly, to the inadequacy of staff, lack of internal checks within Societies, books of accounts not being written correctly and up-to-date and the increasing emphasis that is now being given to development functions (e.g. sale of fertilisers and other agricultural inputs and agricultural equipment, distribution of essential foodstuffs and the provision of agricultural credit through cooperatives)".

The Report discloses that an Investigations section was started at Head Office during the year in view of numerous petitions and complaints received at the Ministry and at the Head Office. Its staff consists of an ACCD, one Grade 1 Inspector and one Grade 2 Inspector. Most of the allegations inquired into have been regarding (i) misuse of funds in coop societies (ii) abuses in the distribution of scarce consumer goods by coop societies (iii) wrongful interdiction and dismissal of staff in coop societies (iv) mismanagement of coop societies (v) misappropriation of goods and cash in coop societies. The Commissioner says "most of the allegations have been proved to be correct and appropriate action has been taken against those who were found guilty."

Declining

The Commissioner observes that "the collections to the Cooperative Fund have been gradually declining from Rs. 859,902 in 1963 to the present Rs. 445,224 (in 1966-67 it was Rs. 403,871). He attributes the decline in the collections "to (i) smaller profits made by coop societies (ii) lack of a concerted effort to collect the levy (in the 1950's all departmental officers used to be deployed in September each year to collect these dues from societies) (iii) since 1966, District Unions have not been able to collect as much as the departmental officers were able to. The general trend during the past few years has been for the expenditure to increase. It is therefore essential that

income should be increased and expenditure curtailed. A determined effort should be made by the District Unions and the departmental staff to collect the contributions from societies together with accumulated arrears."

Spotlighting the importance of the Cooperative Movement, the Commissioner says "The Cooperative Movement in Ceylon has expanded considerably in recent years. It has become more complex and has become a very important instrument of government in its efforts to improve the economic and social conditions of the people especially of limited means and opportunities, and in its efforts to increase national production in the spheres of agriculture, industries, fisheries etc.

The Aim—Service

Pinpointing the Movement's weaknesses he observes "The Cooperative Movement in spite of 57 years of development has not yet achieved the stage when it could manage its own affairs and stand on its own feet. It is necessary to remember that Cooperative Societies are democratic bodies with their affairs managed by Committees elected by their members who enjoy equal rights of voting and 'service' to its members is the aim, not the making of profits. Therefore cooperatives possess a special character as distinct from private enterprises. At present the Movement needs consolidation and societies which are weak should be speedily revitalised and cooperative organisations should be oriented to serve specially the small farmer and the weaker sections of the community with efficiency and honesty. Consumer cooperatives should give greater emphasis to 'service' and indifference and inefficiency should not exist. There should be more active popular participation in the Movement if it is to become independent and play a more significant role in the economic development of the country. The structural weakness of the Movement due to a large number of very small societies has to be immediately rectified. There are at present 5,804 cooperative retail selling points (568 managed by 467 Stores Societies, 3,943 managed by

3,844 MPCs and 1,293 managed by 124 MPCs Unions). Total sales of consumer goods by these selling points was Rs. 507.2 millions for the period under review. Thus the average retail sales per selling point amounts to only Rs. 87,388. Calculating on the basis of 4 percent gross margin on sales, the average annual gross income of a society amounts to only about Rs. 3,500 which is inadequate to run a selling point efficiently. From this it will be seen that most societies are not economic units which in turn causes inefficient and dishonest management. It is therefore essential that the smaller MPCs and Stores Societies should be integrated into larger societies (say, one cooperative society for each Village Committee area with suitable retail points wherever necessary so as to serve the members efficiently). If a vigorous process of integration and development is initiated on these lines, the Cooperative Movement in this country is likely to face a brighter future."

The Report states that on 30-9-68 there were 14,762 cooperative societies of 93 different and distinct types. Of these 14,478 were primary societies with a membership of 1,956,794. Of the primary societies 4,826 (with a membership of 2,788,39) were either defunct or dormant. The number of members in the 9632 functioning societies was 1,677,955. There has been an increase of 159,132 members over the previous year and the Commissioner attributes this mainly to the Agricultural Credit Scheme which was an incentive for more farmers to seek membership in the multipurpose societies. Secondary societies numbered 284, besides 6 All Island societies. Of these 89 were defunct, 63 of them being Unions of credit societies. The total number of defunct societies was 4,915 and the number of functioning societies was 9,847.

Turnover

The financial turnover of the Cooperative Movement during the year under review was Rs. 2,048.0 millions as against Rs. 2,090.0 million the previous year. The Commis-

(Continued on page 4)

Gandhiji and Rural Reconstruction

Gandhiji's concept of political emancipation coincided with the emancipation of the people from the dreaded clutches of poverty and ignorance. He was once asked: "When would India be said to have attained complete independence?" Unhesitatingly, Gandhiji replied: "When the masses feel that they can improve their lot by their own efforts and can shape their destiny the way they like." He knew the Indian villager well. He said once: "Take away the frustration, remove his chronic poverty and his illiteracy, and you have the finest specimen of what a cultured, cultivated free citizen should be." "I shall work," he had declared, "for an India in which the poorest shall feel that it is their country in whose making they have an effective voice."

Concept of Rural India

The proverbial faith of Gandhiji that India lived in her villages conditioned his ideas of rural reconstruction which preceded the building of a new India. In accordance with his practical genius, he devoted his attention, time and energy to the problems of villages in their entirety. He had a clear concept of future rural India. He visualised: "An ideal Indian village will be so constructed as to lend itself to perfect sanitation. It will have cottages with sufficient light and ventilation

me which included use of khadi, promotion of village industries like paddy husking, coir making, oil crushing, weaving, production of neem oil, utilisation of dead cattle, manufacture of hand-made paper, woollen blankets, basic and adult education, rural sanitation, uplift of backward classes, welfare of women, education in public health and hygiene, economic equality, removal of untouchability, communal harmony, prohibition, use of nature cure, propagation of the mother tongue and Rashtra Bhasha.

With the help of his devoted co-workers, Gandhiji launched the rural upliftment programme in various parts of India. These efforts might not be chronologically the earliest in India; but these were signified by a comprehensive and a broad-based approach covering a wide range of activities and to be worked out by workers instilled with an abiding faith in the people. The movement was backed by the writings and speeches of the Maestro, who provided the workers with the basic philosophy and guided them in their day-to-day problems by solving many of their difficulties. Under his inspiring guidance, the *Young India* and the *Harijan*, with their language editions, became vehicles of village development in all its facets.

By S. N. BHATTACHARYYA

built of material obtainable within a radius of five miles of it. The cottages will have courtyards enabling householders to plant vegetables for domestic use and to house their cattle. The village lanes and streets will be free of all avoidable dust. It will have wells according to its needs and accessible to all. It will have houses of worship for all, also a common meeting place, a village common land for grazing its cattle, a cooperative dairy, primary and secondary schools in which industrial education will be the central fact, and it will have panchayats for settling disputes. It will produce its own grains, vegetables and fruits, and its own Khadi. This is roughly my idea of a model village."

Such independent village units constituted India of Gandhiji's dream. In the society, everyone is free. He will work and get the fruit of his labour; no exploitation by individual or group. People will be cooperative in such a way that like five fingers of the hand, small or big, all will be required to do a particular job. There is no domination of one village over another. The rural structure composed of innumerable villages will be in the form of ever widening, never ascending circles. Life will not be a pyramid with the apex sustained by the bottom. But it will be an oceanic circle whose centre will be the individual always ready to perish for the village, the latter ready to perish for the circle of villages.

Constructive Programme

For realising his ideal of Village India, Gandhiji put forward before the country his 18 point constructive program-

Gurgaon Experiments

Incidentally, Gandhiji became interested in F. L. Brayne's experiment—known as the Gurgaon experiments in rural development activities. Press gave publicity to Brayne's work. The then Viceroy applauded him. "These notices", wrote Gandhiji, "attracted my attention and I felt that if the account given by Mr. Brayne was a true picture of progress made in Gurgaon, it was worthy of close study and imitation. I therefore requested Lalaji's (Lala Des Raji) society to undertake local inspection of the actual work done." The report of Lalaji, along with Gandhiji's comment, both of which were not quite flattering, were published in *Young India*.

What was Gandhiji's economic policy? This baffled many; it equally consoled others. Shri Pyarelal who had the opportunity to work with him and who could rightly claim to know his mind, has observed that "the salient features of Gandhiji's system of economics are: (1) intensified small-scale, individual, diversified, farming supported by cooperative effort as opposed to mechanised, large scale or collective farming; (2) development of cottage crafts ancillary to agriculture (3) cattle based economy with strict enforcement of the 'law of return', viz., to return to the soil in organic form what is taken out of it; (4) proper balance of animal, human and plant life, their relationship being symbolic, i.e., one of mutual beneficial association; and (5) voluntary protection of both human and animal power against the competition of machinery as the price of social insurance."

Voluntary Organizations

To achieve his objective, organisations like the All India Village Industries Association, the Hindustani Talimi Sangh, Akhil Bharat Goseva Sangh, All India Harijan Sewak Sangh, All India Spinners Association, etc., were started. More important was the creation of a band of constructive workers. Every such worker was "bound with the poorest in the village by ties of service". According to him, such a worker would be the scavenger, the nurse, the arbiter of disputes and teacher to the children. His house will be a busy hive of useful activities centering round spinning. On the model of the Sabarmati and Wardha ashrams, founded by Gandhiji, important workers imbued with Gandhian

idealism set up several centres dotting the country. They completely identified themselves with village people. Improved methods of cultivation like rotation of crops, use of cowdung as manure, utilisation of minor irrigation, etc., were taught to the villager. Revival of cottage industries and improving them for efficient working became a passion with the Gandhian workers.

After the achievement of independence, the Government of India launched a country-wide programme of village development in 1952 on Gandhiji's birth anniversary on 2 October under the nomenclature of community development. Dr. Carl Taylor, the eminent sociologist, while analysing the community

development programme very aptly summed up the impact of Gandhiji's ideas and his constructive programme: "From my limited knowledge of the detailed historical facts, it appears to me that the basic roots of the community development movement lie in the value which Indian religion and tradition attach to the worth of the individual as a person, and in the belief of millions of village people that each local village is a social entity to be cherished. Apparently under these values survived the dire circumstances under which the Indian people were compelled to live for many generations. I am sure that Gandhiji catalysed these two values into the first step towards a village development movement."

ERADICATING THE CASTE SYSTEM

Whatever the reasons might be, in those good-old-days, for the division of men into castes, now this division is hindering the progress of this nation and in a larger sense humanity as a whole. The caste system has fulfilled its purposes and its functions. It is high time it bows out of the stage gracefully.

Different groups of men are not treated, socially, as equals. Leaving every other injury aside, the mental cruelty alone inflicted on the so-called 'lower castes' is unbearable. Almost all, (except a few conservative, phlegmatic people, who do not like to get out of the rut, which they have got into), accept that this division of men is wrong and grossly unjust to a portion of humanity. Whatever the institution, if it is built up on social inequality, it will not stand long and will begin to totter and crash sometime or other.

The injustices done to a portion of humanity is beyond the scope of this article. This article deals, mainly, with how to eradicate the social evil—the caste system.

By M. THANINAYAGAM

Integration

There should be no separate schools for different castes. Any child—whatever his caste may be—should be able to join any school, without violating the other rules. The integration should start from the nursery or kindergarten. The teachers should be instructed to treat all children equally.

For example 'low caste' pupils should not be segregated inside the class rooms i.e. the 'low caste' pupils should not have separate benches and tables from that of 'high caste' pupils. Any student should be able to sit anywhere inside his classroom. These students should be allowed to move freely. There should not be different cups for drinking for different castes, etc. Also, the teachers should be instructed to teach their pupils that humanity is one family and tell them about the evils of the caste system and how to eradicate this system.

In every village, we find that the different castes occupy different areas of the village and they are segregated. Anybody should be able to buy

any land, anywhere—if the owner wishes to sell his land—to settle down. At present, a man belonging to the so-called 'low caste' cannot buy a land in the vicinity of the so-called 'high caste' people. Even if the owner wishes to sell his land to the so-called 'low caste' person, he is prevented from selling it by others! These people should be educated to treat persons from the other castes as friendly neighbours.

—SOME SUGGESTIONS

The doors of all public places should be opened to all. For example, temples and hotels. There should be no distinction between castes to allow entry. Now in certain hotels they give drinks to the so-called 'low caste' persons, in bottles while they serve others in cups. The hotel-keepers should offer hospitality to all their customers or else those hotels should be boycotted.

Improbable

Some say that the so-called 'low caste' people are banding

so-called 'low caste' people live. Large scale propaganda should be and can be carried out through 'national newspapers' and the radio and the cinema to eradicate the caste-system and foster good relations among various groups to make integration effective and quicker.

Inter-caste marriages should be encouraged. This will be very effective if the dowry system—another evil-system—is

abolished and 'love marriages' are encouraged. Nearly three or four centuries ago, people from different nations, (about thirteen or fourteen)—speaking different languages, having different customs—from Europe and settled in U. S. A. All these different nationals, (except Jews and Italians) partly through inter-marriage with one another and partly through the use of a common language (English) and the possession of common interests, became fused into a single nation-Americans! They have fused so completely that no distinctions among the component elements could be traced. This fusion is due to 'love marriages.'

Mixed Stock

Also, due to inter-caste-marriages we will have better children. "With animals and plants, a cross between different varieties, or between individuals of the same variety but of another strain, gives vigour and fertility to the offspring", says Darwin. The mixed stock which in spite of the mixture is for convenience' sake called Americans, has produced and is still producing some of the great scientists, inventors, explorers and discoverers that the world has witnessed and is still witnessing.

In Tahiti, better than even in America, social equality is absolute.

The VIPs in every village—voluntarily or by persuasion by those interested, should invite the so-called 'low caste' persons from their village, to their homes as equals.

Last but not least, the so-called 'low caste' people should be taught about neatness and also to dress like others. Now some of the so-called 'low

(Continued on page 4)

YOUTH AND THE COOPERATIVE MOVEMENT

In some quarters in India, youth are considered to be a condemned class. They are characterised as irresponsible, indisciplined, rash, interested only in movies, lacking in human feelings and sentiments. These impressions are certainly unfair and only represent the annoyance of the elders. The youth, no doubt, is becoming more and more militant in their behaviour and approach. What are the reasons? Has there been any definite and positive planning to build up the youth? Have they been provided with the opportunities to contribute their mite in nation building activities including the economic reconstruction? Have the elders developed faith in the capacity of the youth for constructive work? Do the youth have a distinct and definite future before them? The reply to these questions will certainly be categorical on ultimate analysis.

The energies of youth have not been channelized properly, nor a concrete, scientific and systematic approach has been made to enlist their active participation in the reconstruction of the country's socio-economic structure. The image of the youth is that they are sensitive, impatient, fearless, emotional and quick in response, altruistic and cosmopolitan in outlook, adventurous and adhesive in approach, susceptible to new ideas, situations and environs with better sense of comradeship, community life, mutual confidence, faith and understanding. These qualities could be utilised in better directions. The youth activities under the Community Development Programmes could hardly invoke interest among them for developmental work as such. Organisation of youth clubs, construction of swimming pools and open air theaters, establishment of institute of sports etc., were the spot lights of youth programmes.

Cooperation—a field for the youth

There is a bright and vast horizon for involving the youth in the economic development of the country. Besides several other areas, cooperative movement offers scope with large dimensions.

The youth, whether in colleges, universities or outside, educated or otherwise, can make a positive contribution in carrying forward the cooperative activities.

Why call for the youth: There has been in recent years, some realisation and talk of involving the youth in the Cooperative Movement in India. It is not by accident, but by design. The factors, forces and considerations for the understanding that youth should participate in cooperative activities have been several, most important of them may be as follows:

(i) It is only after Independence and with the objective of establishing Cooperative Commonwealth in the country that the need has been felt to develop and direct cooperative activities as a movement, which prior to Independence were mainly visualised as state efforts, for providing cheap credit primarily to the agriculturists. Conceptually, to

carry forward a movement, whatever its nature—political, social or economic, involvement of youth is inevitable. They are its precious power and strength. The old guards can at best provide guidance to the youth, whereas the children are only to learn certain basic elements of a movement to prepare themselves to replace the youth in their turn. Thus to make cooperation as a people's movement, its flame must be in the hands of the youth.

(ii) The personal visits and studies by the Indian cooperative leaders of the pattern and extent of involvement of youth in the cooperative work in the developed countries, such as Britain, Canada, Sweden, the U. S. A. etc., which have developed a planned and systematic approach for training the youth for the cooperative movement and on the spot experience of the positive value of the contribution of the youth, have given them a clue as to why and how to make the best use of the invaluable treasure in the youth for developing the cooperative movement in India.

(iii) The inflow of literature in India from various countries relating to the working of the cooperative movement has also added to the knowledge of the people about the role the youth are playing in promoting the cooperative ideas and how the cooperative movements prepare as a continuous process the youth for cooperative leadership. This has given an insight for similar work and approach in India.

(iv) The cooperative movement needs to-day than ever before, enlightened, dynamic and active leadership of dedicated and enthusiastic persons for which the youth are most competent and best suited. The cooperative movement is diversifying itself in several directions and activities are no more restricted to the field of agriculture alone. It is witnessing vital structural and functional changes. It can no more be regarded as an area of economic activities, requiring no expertise, skills, specialisation and technical know-how.

(v) Formation of cooperative character is essential for cooperative leadership and functional efficiency. Some of the tenets of the Cooperative Character are respect for democratic values, mutual understanding, sense of service, loyalty to cooperative ideals, missionary outlook and dedication. Youth by their very nature can inculcate and develop them in their personality. Cooperation is a discipline of mind. This discipline can be created and promoted more easily in the younger generation rather than in the old people whose habits, attitudes, behaviour patterns have already been set. It is at young age, when mind is fresh, active and inquisitive, that it is possible to build certain mental attitudes and aptitudes.

(vi) The youth can also influence the society by carrying and conveying the message of the movement to the people. They can work unceasingly to create an atmosphere in which

cooperative movement can grow faster.

Thus, the need to enlist the youth's participation and his intimate involvement in the Cooperative Movement is not a matter of emotions and sentiments, but an outcome of the practical necessity and experience.

The areas of youth participation: It is essential to identify and locate the areas within the cooperative movement which are more suitable for the youth to work in. Some of them may be as follows:

(i) The youth, whether on the farm, or in the industry may take up the membership of the cooperative societies in larger number and have active participation in the affairs of the societies. As vigilant members they should constantly study the working of the society to ensure that it functions in a business like manner, without being exploited for individual gains and that it serves the entire community. This will give intrinsic strength to the institutions, will improve their working and reduce, if not altogether eliminate, the existing shortcomings.

(ii) They may organise membership drives so that each family is really represented on the society.

(iii) They may work for improving the finances of the societies by assisting in recovery of loans drives, encouraging deposits etc.

(iv) The youth may organise thrift and credit societies and also work for promoting the habit of thrift among the members and potential members. They may also form industrial cooperatives, cooperative workshops, cooperative poultry farms, dairies, etc., for economic objective.

(v) A large proportion of the cooperative membership is constituted by illiterate persons, which has been responsible for several mal-practices and has also contributed towards making "sleeping membership." The literate youth, having interest in the adult education, may organise classes and impart at least functional literacy to the illiterate members of the cooperative societies in the nearby areas of their residence. This in itself will be a very valuable and outstanding contribution towards improving the quality of the movement.

(vi) The youth may organise study circle as a technique of self-education, process of identifying problems and method of finding out solutions. This will provide them an opportunity to train themselves and function as group leaders and also to build up a forum for adult education. Another aspect of educational activity through which the youth, especially the educated ones, can contribute tremendously and which they can take up conveniently, is to familiarise the members and potential members with the principles, ideals and practices of cooperation and working of local societies. What an achievement it would be if every member is at least made

aware of the by-laws of the society concerned, their contents, meaning and implementation.

(vii) The youth may actively participate in celebrating occasions like the "Cooperative Week." Their participation will make the events more colourful, joyful, inspiring and purposeful.

It is generally believed that the main area of involvement of the youth will be educational work by them. However, in Indian situation it is essential that they should take up economic and education activities and actively participate in the operational aspects of the movement. Mere educational work, for obvious reasons, may not sustain their interest constantly for a longer duration of time.

Existing Situation

While the importance and need of involving the youth in the cooperative movement is admitted and echoed by the State as well as the movement time and again, the paradox is that no well thought out and concrete programme in this direction could yet be evolved and put for effective field implementation. Whatever work has been done is, by and large, limited to the youth in the educational institutions. Why? It is for the reason that the youth outside

India Seminar on Youth and Cooperation", organised by the National Cooperative Union of India in 1965 at New Delhi, certain approach directions were visualised and a programme of youth education was formulated, but it could not see the light of the day for want of financial support from the Government both at the Centre and the States. The cooperative movement, whatever the reasons, has not yet established any functional link with other youth organisations in the rural and urban areas. Thus analysis of existing work among the youth has necessarily to be with reference to the youth in the Universities and Colleges.

Work Among Student Youth

The efforts for involving the student youth are directed mainly in two directions.

(i) Imparting Cooperative Education.

(ii) Organisation of Students Cooperative Stores.

Both these activities are of recent origin and it will not be wrong to characterise them as being in the experimental stage. They need to be concerted, modified and systematised for implementation in a planned manner. A review of these aspects is given in the following paragraphs.

Cooperative Education: Cooperative Education may be imparted in two ways:

(i) as a part of programme of general knowledge and information to all categories of students of various faculties, science, engineering, humanities, commerce and agriculture in the Universities and Colleges.

(ii) Inclusion of Cooperation as a distinct subject in the syllabi of various academic courses in the faculties of Humanities, Commerce and Agriculture.

Both of them are desirable and cannot be a substitute for each other.

(To be Continued)

By Dr. R. C. DEWVEDI

the educational institutions are not organised. The youth clubs brought into existence under the Community Development Programme, Panchayat Raj institutions, youth wings of political parties, Young Farmers Associations and Discussion Groups organised under the farmers education programme etc., have not evinced much interest in the cooperative sphere. Nor has there been any nationwide programme for educating the youth outside schools and colleges in the philosophy, ideals, policies and practices of the cooperative movement. Above all, the local cooperative societies have no programme to involve the youth. As an outcome of the "All

SOUTH YALPANAM MPCS UNION LTD., KILINCHCHI.

Phone : 8.

T'gram : "Yarlunion".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for : Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North,

Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries, Oilmanstores & Ceramics and all goods distributed by the

COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address :

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at :

15/1, Power House Road, Jaffna.

Apex Coop Organisations Should Undertake Supervision

(Continued from page 1)

sioner observes "Although this figure is less than that of last year, there has been an increase in the volume of business transacted during the year by the societies in that the issue of rice on ration has not been valued as it is given free. If this issue of rice is valued, the turnover would have been more by about another Rs. 175.0 million."

The turnover of societies dealing with Production and Sales and the corresponding sections of the MPCs amounted to Rs. 283.0 million. Unions dealing with Production and Sales had a total turnover of Rs. 51.0 million, the Industrial Unions (mainly Textile Unions) accounting for Rs. 42.4 millions. The turnover of all consumer primary societies and the corresponding sections of MPCs and retail depots of MPCs Unions totalled Rs. 507.2 million. The sales of School Cooperatives, Welfare Societies and Hospital Societies totalled Rs. 6.0 million. The turnover of MPCs Unions (which were engaged mostly in consumer trade) was Rs. 930.0 million exclusive of sales through its retail depots which amounted to Rs. 128.7 million.

The 7 Cooperative Banks lent Rs. 34.2 million to So-

cieties and Unions in addition to a total sum of Rs. 345.0 million withdrawn by Societies and Unions on overdraft accounts as against Rs. 8.2 million and Rs. 277.3 million respectively the previous year. Credit Societies lent a sum of Rs. 19.4 million to members.

Net Worth

The Report reveals that of the 9,847 societies which functioned during the year 6,556 societies made profits totalling Rs. 15.5 million as against Rs. 16.8 million last year. The losses suffered by the balance number of societies including 4,915 societies which were defunct during the year totalled Rs. 8.6 million. Taking the Movement as a whole only 44.3 per cent worked at a net profit: the corresponding figure for the previous year was 46.2 per cent. The net worth (i.e. paid up share capital plus reserves plus accumulated profits less losses) of the entire Movement was Rs. 159.3 million.

152 new societies were registered during the period under review and the registration of 76 societies was cancelled. Commenting on this the Commissioner says "The total number of societies registered during the last 4 years

was 662 whereas the registration of 848 societies was cancelled during the same period. From this it will be seen that the policy of the Dept. in recent years has been to consolidate the Cooperative Movement by weeding out the uneconomic and badly managed societies and registering new societies only where it was necessary to do so, particularly in the implementation of Government development programmes through the Cooperatives."

Referring to Credit Societies, the Commissioner says "It is proposed to revitalise these Cooperative Credit Societies and their Credit Unions so that they too could perform a useful service to the public and provide easy credit at low rates of interest. These Societies and Unions have been in existence for many years and are amongst the best of the cooperative organisations in the movement. Many of them have withstood the test of time and it is the intention of the Department to once more reorganise and encourage the growth of these societies which to a certain extent had been neglected with the formation of Multi-purpose Cooperative Societies."

Federation Took Steps to Safeguard the Movement

During the course of the year, various steps have been taken by us to safeguard and strengthen the Movement and also to assist the Movement to undertake more and more responsibilities, states the Annual Report of the Board of Directors of the Cooperative Federation of Ceylon, for the period January 1st to December 31st, 1969.

The Report further says "Steps taken by us to obtain a higher quote of textiles for the cooperatives, helping the Consumers' Union to be appointed the sole distributor of 'Lakspray', prompt action taken by the Board to get a restoration of the price cut on Poplins, obtaining credit facilities for the purchase of Sugar by Unions, action taken by us when there was a proposal to set up a Joint-Stock Corporation (on the lines of Salu Sala) to take over and run the CWE depots, all go to prove that we have been alive to our obligation and duty to safeguard and defend the Movement."

Focussing on the promotional activities of the Federation, the Report states "We not only sponsored but actively assisted in the organisation of the Cooperative Hospital Societies Union. The inaugural meeting of the Cooperative Hospital Societies Union was convened by us at the instance of Kurunegala Cooperative Hospital Society; we helped the organisers to draft a set of by-laws which were adopted at a subsequent meeting. We have sponsored, on behalf of the All Ceylon Cooperative Consumers' Union, the setting up of a Fish Canning Project regarding which considerable progress has since been made."

The Report further states "No movement or organisation could any longer follow an insular policy oblivious of

the trends in parallel organisations in other lands. The world has become smaller and experiences gathered in one quarter quickly adopted in another. Cooperation is an international philosophy with adherents in all civilized countries and collaboration at international level has strengthened and developed the Cooperative Movements in all countries. During 1969 the Federation maintained very close and cordial relations with most of the National Level Cooperative Organisations in foreign countries. Fraternal bonds with other organisations were strengthened and the circle of friends and well-wishers enlarged. The goodwill we have gradually built up will undoubtedly pay dividends in the years to come. Our friends in other lands have already shown considerable interest in the various projects sponsored by us and have expressed their desire to help us."

The membership of the Federation stands today at 27: all District Unions barring one which is defunct and four of the six All Ceylon Societies have joined the Federation.

Silver Jubilee

The Chankanai East Central MPCs celebrated its Silver Jubilee on March 28th, 29th and 30th.

Success due to Dedicated Leaders

Jaffna is fortunate that disinterested, dedicated leaders serve the Cooperative Movement. That is the secret of the success of some cooperative societies here.

So said Mr. F. C. Pietersz, Government Agent, Jaffna, after declaring open the new building put up by the Urumpirai Cooperative Stores Society.

He went on to say that it would be tragic if the people of a village did not make full use of their coop society. He advised members who had not paid up their shares, to do so as soon as possible.

Mr. C. Sellathurai, the President, welcoming the guests, said the opening of the new building was a landmark in the history of the society.

After relating the history of the society, Mr. K. S. Ponnuthurai SAC expressed his pleasure at the good work done by the society: the new building was something they could well be proud of. He pointed out that it was the Cooperative Movement which could meet all the needs of the people.

Mr. N. Veerasingham proposed the vote of thanks.

Eradicating The Caste System

(Continued from page 2)
caste' persons can be pointed out among a crowd, by their appearance itself. For example, there is a difference in wearing a saree.

Adapting Lincoln this reform should be done, with malice towards none; and charity for all; with firmness in the right as God gives us to see the right.

For the WELFARE OF YOUR FAMILY
&
For the DEVELOPMENT OF YOUR COUNTRY
SAVE in your BANK.....

THE JAFFNA COOPERATIVE PROVINCIAL BANK LTD.

SAVINGS DEPOSITS:—

Interest at the rate of 4½% is allowed from 1-2-70. Arrangements can be made to withdraw funds from this Account daily.

FIXED DEPOSITS:—

From 9-2-1970 on New Deposits the following rates of interest will be payable:—

- (1) On deposits for 12 months 4½%.
- (2) On deposits for 5 years and over 5½%.
- (3) On deposits for 10 years and over 6½%.

RECURRING DEPOSITS:—Rate of Interest 6%.

Under this Scheme Deposits are received for 60 months, 81 months and 120 months. The minimum deposit will be Re. 1/- per month which after the end of 60 months will earn Rs. 70/-; after the end of 81 months, will earn Rs. 100/- and after the end of 120 months, will earn Rs. 163/-.

10 Years' Savings Certificates—6½%.
Societies Security Deposits—4½%.

PAWN BROKING—Pawn Broking is done at all our Branches. Repayment by instalments is allowed.

BRANCHES:

Jaffna—Paranthan—Chunnakam
Pt. Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—
Chankanai—Kayts—Vali-East (Averangal).

HEAD OFFICE:

59, MAIN STREET—JAFFNA.

Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

Kalliyankadu, Batticaloa & Karaitivu

MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON
TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES

Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone:—257, Batticaloa

T'gram:—"Service"

T'phone:—10, Nintavur

For Speedy Discharge and Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

Telephone No. 598

TRIPOLI MARKET

FOR ALL YOUR
REQUIREMENTS OF
VEGETABLES

ஏற்கவேண்டும்

நிருவாக அறிக்கையில் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர் வெளியிட்ட கருத்து

கூட்டுறவு இயக்கத்தை அலுவலக உரிமையிலிருந்து தளர்த்துத் தலை அரசாங்கத்தின் நோக்கமாகும். எனவே, இரண்டாம் படிச்சங்கங்களும், உச்ச சங்கங்களும் வருங்காலத்தில் சங்கங்களை மேற்பார்வை செய்யும் பொறுப்பை தாமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளில் சில வகையான சங்கங்கள் இம்மேற்பார்வையினைப் பொறுப்பேற்பதன் மூலம் இந்நோக்கத்தினை அடைவதற்கான ஆரம்பத்தினை ஏற்படுத்தலாம். இதே வேளையில் இப்பொறுப்பை ஏற்பதற்கு உகந்த விதமாகச் சட்டம் திருத்தியமைக்கப்படவேண்டும்.

இவ்வாறு கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர் திரு. W. பத்திரா 1967 68 ஆம் ஆண்டிற்கான இலங்கை கூட்டுறவு இயக்கப்பற்றிய நிருவாக அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

என்பார்வை தவணை தப்பி நிலுவையில் இருப்பதற்கான காரணத்தினை ஆணையாளர் விளக்குகையில் “சமீப காலத்தில் பணியாளர் போதாமையாலும் சங்கங்கள் கணக்குப் புத்தகங்களை முறையாக எழுதிவையாத மையாலும் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு (உதாரணமாக உரம் முதலான விவசாயத் தேவைப் பொருள்களின் விற்பனை, அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள் விநியோகம், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயக் கடனுக்கு வசதி அளித்தல்) அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுவதினாலும் என்பார்வை தவணை தப்பி நிலுவையில் இருக்கின்றது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தலைமை அலுவலகத்திற்கும் அமைச்சிற்கும் கிடைக்கப்பெற்ற ஏராளமான முறை யீடுகள், குற்றச்சாட்டு மனுக்கள் காரணமாக தலைமை அலுவலகத்தில் புலன் விசாரணைப் பகுதி ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற அவ்விதங்களில் ஆணையாளர் மேலும் கூறியுள்ளார். இவ்விசாரணைப் பகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளரும், ஒரு முதலாம் தர கூட்டுறவுப் பரிசோதகரும், ஒரு இரண்டாம் தர கூட்டுறவுப் பரிசோதகரும் கூடமை ஆற்றுகின்றனர். விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பெரும்பாலான குற்றச் சாட்டுக்கள் வருமாறு: (i) கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் நிதியைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியமை (ii) தட்டுப்பாட்டு நுகர்வோர் பொருள்களை வழங்குவதில் ஊழல்கள் (iii) சங்க ஊழியரை பிழையாக வேலையிலிருந்து தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்ததும், வேலை நீக்கம் செய்ததும் (iv) சங்கங்களின் தவறான முகாமை (v) சங்கங்களின் பணத்தையும், பொருளையும் தவறாகக் கையாடியமை. “பெரும்பாலான இக்குற்றச் சாட்டுகள் சரியென எண்பிக்கப்பட்டு குற்றமிழைத்த

வர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.” என மேலும் ஆணையாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கூட்டுறவு நிதி அறவிடு சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து வந்துள்ளன என ஆணையாளர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். 1963 ஆம் ஆண்டு ரூபா 8,59,902லிருந்து இன்று ரூபா 445,224 ஆகக் குறைந்துள்ளது (1966-67 இல் ரூபா 4,03,871 ஆக இருந்தது) இவ்வறவிட்டுத் தொகையில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிக்கு அவர் பின்வரும் காரணங்களைக் கூறியுள்ளார். (i) சங்கங்களுக்கு கிடைக்கும் குறைந்த இலாபம். (ii) அறவிட்டுத் தொகையை அறவிடு வதில் ஒருங்கு சேர்ந்து ஈடுபடாமல். (1950 ஆம் ஆண்டைத் தொடர்ந்து பத்து ஆண்டுகளில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் திணைக்கள உத்தியோகத்தர்கள் செப்டம்பர் மாதத்தில் சங்கங்களில் இருந்து வர வேண்டிய இவ்வருமதியை அறவிடுவதில் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள் (iii) 1966 ஆம் ஆண்டிலிருந்து திணைக்கள உத்தியோகத்தர்கள் அறவிட்டு அளவுக்கு மாவட்ட சமாச்சுகள் அறவிட இயலவில்லை. கடந்த சில ஆண்டுகளாக செலவு அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

அமைச்சர் குழுக்களை நியமித்துள்ளார்

இலங்கை கூட்டுறவு அரசு ஆணை ஆய்வுக் குழு சமர்ப்பிட்ட தகவரைகளைச் செயற்படுத்துவது பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு விவசாய உணவு அமைச்சர் திரு. எம். டி. பண்டா நான்கு உத்தியோக பூர்வமான குழுக்களை நியமித்துள்ளார்.

தகவரைகளைச் செயற்படுத்துவது பற்றி தொடர்ச்சியான கூட்டு நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு தனது மேலதிக

கூட்டுறவு இயக்கத்தையும் அதன் தற்போதைய நிலையையும் பற்றி ஆணையாளர் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது: சமீபகாலத்தில் இலங்கையில் கூட்டுறவு இயக்கம் போதிய அளவு விரிவடைந்து வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. முன்னேற்ற வாய்ப்புக்கள் அவ்வளவு அதிகம் அல்லாத மக்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்தவும், விவசாயம் கைத்தொழில், மீன்பிடி ஆகிய துறைகளில் தேசிய உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் அரசாங்கம் எடுக்கும் முயற்சிகளை நிறைவேற்றுவதில் அரசாங்கத்தின் ஒரு முக்கிய கருவியாக கூட்டுறவு இயக்கம் இயங்குகிறது. விவசாயத்தை ஆ அடிப்படையாகக் கொண்டது. இலங்கையின் பொருளாதாரம் என்ற வகையில் தற்போது குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கான உதவிகளைப் புரிவதன் மூலம் நாட்டுக்கு கூட்டுறவு இயக்கம் மாபெரும் பணியாற்றி வருகிறது. இதனால் சமீபகாலமாக விவசாய அபிவிருத்தியில் தீவிர பங்கு கொண்டு உழைத்துவரும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (விசேடமாக ப. நோ. கூ. ச.) அரசாங்கத்தினதும் திணைக்களங்களினதும் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது.

(தொடர்ச்சி 8ம் பக்கம்)

நிரந்தரக் காரியதரிசியான திரு. R. T. இரத்தனலெம்காவைத் தலைவராகக் கொண்ட வழிகாட்டு குழு ஒன்றினை நியமித்துள்ளார். இக்குழுவின் ஏனைய உறுப்பினர் வருமாறு: - அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத் தலைவர் திரு. எம். மண்ட விஜயகுரியா, வ. ஐ. மே சபைத் தலைவர் திரு. இ. இராஜ ரத்தினம், கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர் திரு. W. பத்திரா, நிருவாகப் பயிற்சிக் கல்லூரி நெறியாளர் திரு. H. S. வசதிக்கா, பசளைக் கூட்டுத் தாபனத் தலைவர் திரு. W. B. செனரத்தந்தேவா, கூட்டுறவு பதில் ஆக்க ஆணையாளர் திரு. T. D. L. பிரிஸ், விவசாய உணவு அமைச்சரின் உதவி காரியதரிசி திரு. P. வீரசேகரா.

கூட்டுறவு அபிவிருத்தியின் கூறுகள் பற்றிய தகவரைகள் பற்றி அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் வண்ணம் ஒரு குழுவினையும், கூட்டுறவுச் சட்டத்தினை திருத்தியமைப்பதற்கு வேண்டிய புதிய விதிகளை தயாரிப்பதற்கான வல்லுனர் குழுவினையும், ஊழியர் பிரச்சினைகளை ஆராய்வதற்கென ஒரு குழுவினையும் அமைச்சர் நியமித்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணம் 1-4-1970

கல்வி உரிமை

கூட்டுறவு முதலாவது அபிவிருத்தி பத்து ஆண்டுகளின் கடைக்கோடிக்கும், இரண்டாவது அபிவிருத்தி பத்து ஆண்டுகளின் நுழைவாயிலுக்குமிடையிலே நிற்கும் 1970 ஆம் ஆண்டை அனைத்துலக கல்வி ஆண்டாக ஐக்கிய நாடுகள் சபை பிரகடனம் செய்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமாகும். உலக ரீதியாக இன்றைய நிலையை மதிப்பிடுதல், கல்வியின் வளர்ச்சிக்கும் அதனை விரிவுபடுத்துவதற்கும் முக்கியமாகத் தேவைப்படுபவைகளை எடுத்துரைத்தல், கல்விக்கு கூடுதலான ஆதாரவளங்களை வழங்குதல், அனைத்துலக ஒத்துழைப்பை பலப்படுத்துதல், போன்றவையே இப்பிரகடனத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாகும்.

ஐ. நா. சபையின் மனித உரிமைப் பத்திரத்தின்படி கல்வி கற்பது எல்லோரது உரிமையாகும். ஆரம்ப கட்டத்திலாவது இக்கல்வி இலவசமாய் இருத்தல் வேண்டும் என்றும், ஆரம்பக்கல்வி கட்டாயமானதாய் இருத்தல் வேண்டும் என்றும் தொழில் நுட்பக்கல்வியையும், வாழ்க்கைத் தொழில் கல்வியையும் பயிலும் வாய்ப்புக்கள் எளிதில் கிடைக்கக் கூடியதாய் இருத்தல் வேண்டும் என்றும், தகுதியின் அடிப்படையிலே உயர்கல்வி எல்லோருக்கும் சமமாக எட்டக் கூடியதாய் இருக்க வேண்டும் என்றும் மனித உரிமைகள் பத்திரம் வற்புறுத்துகின்றது. மனித ஆளுமையின் வளர்ச்சியே கல்வியின் குறிக்கோளாய் இருத்தல் வேண்டும் என்றும், மனித உரிமைகளையும், அடிப்படைச் சுதந்திரங்களையும் மதிப்பதற்கு அது தூண்டுகோலாய் அமைவதோடும் நாடுகளுக்கிடையேயும் வெவ்வேறு சாதிகளுக்கிடையேயும், சமயங்களுக்கிடையேயும் உறவையும் நல்லெண்ணத்தையும் சகிப்புத் தன்மையையும் வளர்த்து உலக அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கு ஐக்கிய நாடுகள் சபை எடுக்கும் முயற்சிகளுக்கு அது ஊக்கமூட்ட வேண்டும் என்றும் பத்திரம் மேலும் கூறுகின்றது. தமது பிள்ளைகளுக்கு எவ்வகைக்கல்வி புகட்டப்பட வேண்டும் என்பதைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு பெற்றோர்க்கு முதன்மையான உரிமை இருக்கின்றதென பத்திரம் மேலும் இயம்புகின்றது.

மனித உரிமைகள் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பாகுபாட்டைத் தடுப்பதற்கும், சிறுபான்மையினரைப் பா காப்பதற்குமென நிறுவப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபை உபகுழு கல்வித்துறையிலே பாகுபாடுபற்றி ஆராய்வதற்கென ஒரு குழுவினை நியமித்தது. பொதுவாக பாகுபாட்டிற்கெதிராக நாடாத்தப்படும் ஒவ்வொரு வகைப் போராட்டத்திற்கும் கல்வியே அடித்தளம் அமைக்கின்ற தென்றும், கல்வித்துறையிலே பாகுபாடு காட்டுதல் சட்டத்திற்குமுன் எல்லோரும் சமம் என்னும் உண்மையினை மறுப்பதாகும் என்றும் இக்குழு வெளியிட்ட குறிப்புரைகள் அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும். கல்வித்துறை யிலே காட்டப்படும் பாகுபாடுகளுக்கு எதிராக ஓர் அனைத்துலக ஒப்பந்தம் 1960 ஆம் ஆண்டிலே கைச்சாத்திடப்படுவதற்கு இக்குழுவின் அறிக்கை பெரும்பாலும் ஏதுவாயிருந்தது. இன, நிற, பால், மொழி, சமய, அரசியல், சமூக பொருளாதார, பிறப்பு அடிப்படைகளிலே கல்வித்துறையில் பாகுபாடுகாட்டுதல் கல்விச் சமத்துவத்திற்கு ஊறு விளைவிக்கும் என ஒப்பந்தத்தின் முதலாம் விதி கூறிற்று. தத்தமது நாடுகளிலே வசிக்கும் அன்னியர்க்கு, தமது பிரசைகளுக்கு கொடுக்கும் அதே கல்வி வாய்ப்புக்களை வழங்க ஒப்பந்தத்திலே கைச்சாத்திட்ட நாடுகள் ஒப்புக் கொண்டன.

இரண்டாம் உலகப்போருக்குப்பின்பு உலகெங்கும் கல்வித்துறையிலே ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளை அவதானிக்கும் பொழுது, பெரும்பாலான நாடுகள் கல்விப்பற்றிய ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பிரகடனத்தைச் செயற்படுத்த முனை திருப்பது புலனாகும். ஆனாலும் பணக்காரர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும் (தனியாட்களும் நாடுகளும் உட்பட) இடையே யுள்ள இடைவெளி விரிந்து கொண்டே சென்றிருக்கின்றது. இதனால் பல்வேறு காரணங்களின் விளைவாக, குறிப்பாக பொருளாதார வரலாற்று, பழைய மரபுகள் போன்ற காரணிகளின் பயனாக, கல்வித்துறையிலே நடைமுறைப் பாகுபாட்டை உலகெங்கும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

நிலைமை இவ்வாறாயினும் நாம் நம்பிக்கையை இழக்க வேண்டியதில்லை. செல்வம் கொழித்த நாடுகளிலே எல்லாம் இத்தகைய பாகுபாடுகளுக்கு எதிர்ப்பு வலுப்பெற்று வருகின்றது. குறிப்பாக, கல்வித்துறையிலே, “சமமான ஆனால் தனிவேறு நடைமுறை” என்ற கொள்கையை கல்வி நிலையங்களுக்கு புகுமுடித்ததை ‘பங்குமுறை’ யில் அமைப்பதையும் வரலாறு எதிர்க்க முனைகின்றனர். 1954ம் ஆண்டிலே அமெரிக்க உச்ச நீதிமன்றம் வெளியிட்ட தீர்ப்பு, பிரான்சிலே கத்தோலிக்க பாடசாலைகளுக்கு ஆதரவு அண்மைக்காலங்களிலே இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் வெளியிட்ட தீர்ப்புக்கள், முஸ்லீம் நாடுகளிலே பெண்கள் கல்விக்குக் கொடுக்கப்படும் ஆதரவு-இவையெல்லாம் கல்வித்துறையிலே நன்மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கான அறிகுறிகள்.

உலகெங்கும் கல்வி சார்ந்த கொள்கைகளிலும் நடைமுறைகளிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதே அனைத்துலக கல்வியாளர்கள் உண்மையான குறிக்கோளாகும். இது எவ்வளவிற்கு நிறைவேறும் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது. ஆனாலும் தக்க இடத்திலும், தக்க சமயத்திலும் தொடங்குவது சாலவும் சிறந்தது. அடிப்படை மனித உரிமையான கல்வி உரிமை பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திப்பதற்கு தக்க இடம் எமது நாடே, தக்க சமயம் இரண்டாவது அபிவிருத்தி பத்திரங்களின் ஆரம்பம்!

தேவை - முகாமையாளர்

சங்காணை கிழக்கு ப. நோ. கூ. சங்கம்
 சம்பளம்: ரூபா 120/- (சகலபடிசனும் உட்பட)
 தராதரம்: கூட்டுறவுப் பயிற்சி உயர்பிரிவில் சித்தியும்
 கல்விப் பொதுத்தராதரப் பரீட்சையில்
 (சாதாரணபிரிவு) சித்தியும்
 பீணை: ரொக்கம் ரூ 1000/-
 ஆதனம்: ரூ 3000/-
 15-4-70க்கு முன் விண்ணப்பிக்கவும்.
 தலைவர்
 சங்காணை கிழக்கு ப. நோ. கூ. சங்கம்
 சங்காணை

வயதானவர்கள் அரசியலில் பங்குகொள்ளக் கூடாது

கீதையின் போதனை

வினா:- பாரதத்தில் இன்றுள்ள நம்பிக்கையின்மைக்குழ்நிலையை உற்சாகமுள்ளதாக மாற்றுவதற்கு ஆசிரியர்கள் செய்யவேண்டுவது யாது!

வினாபா; மருத்துவ சாஸ்திரத்தில் மருத்துவர்கள்நோயாளிகளின் அறைக்கு செல்லும்போது புன்முறுவல் பூத்த முகத்தாடன் செல்லவேண்டும். அவர்களைப் பார்த்தவுடன் நோயாளியின் பாதித்துன்பம் மறைந்துவிடும். இதைப் போன்றே ஆசிரியர்களும் தங்களது முகத்தை (மலர்ந்த முகமாக) வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒருவன் கோபமாக இருக்கும்போது அவரை போட்டோ எடுத்துப்பார்த்தால் அவரது முகம் எவ்வளவு அருவருப்பாக இருக்கி

இளைஞர்களுக்கு பொறுப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்காகவே ஆண்டவன் வயதானவர்களைத் தன்னிடம் அழைத்துக்கொள்ளும் சிறந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறான். இதை மனதிற்கொண்டு வயதானவர்கள் அரசியலிலிருந்து ஒதுங்கிவிட வேண்டும். வயதானவர்கள், 65 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள், தேர்தலுக்கு நிற்கக்கூடாது என்று விதி வகுக்கவேண்டும். இதைச் செய்தால் இன்று காணும் பெரும்பாலான சிக்கல்கள் மறைந்துவிடும் என்று கூறுகிறார் வினாபா அடிகள்.

வினா:- இன்றைய இளைஞர்களிடையே பொறுப்புணர்வைத் தோற்றுவிப்பது எங்ஙனம்?

வினாபா:- இதற்கு மிக எளிதான உபாயம் ஒன்றை இறைவன் உண்டாக்கியுள்ளான். தந்தை இறந்தால் மகனிடம் தானாகவேபொறுப்புணர்வு வந்துவிடுகிறது. வயிற்றுவலி ஏற்பட்டால் அது எவ்வாறு சரியாகும் என்பன போன்ற வினாக்களை அண்ணல் காந்தியடிகளிடம் சிலர் கேட்பதுண்டு. இதர விஷயங்களைப் பற்றி அண்ணலிடம் கேட்பதைப்போன்று இத்தகைய சிறிய சிறிய விஷயங்களையும் அவரிடம் கேட்டுவந்தனர். இந்த அளவிற்கு மக்கள் அண்ணலிடம் எதிர்பார்க்கலாயினர். இவர்களுக்கு பொறுப்புணர்வை உண்டாக்கும் ஒருவதற்காக அண்ணலை அழைத்துக்கொள்ள வேண்

டும் என்று ஆண்டவன் எண்ணிநோப்போலும். அனுபவவஸ்தர்களை தன்னிடம் அழைத்துக்கொண்டு அனுபவமில்லாதவர்களின் கையில் பொறுப்பை ஒப்படைப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு பொறுப்புணர்வை ஏற்படுத்துவது ஆண்டவனின் திட்டம்போலும்.

வயதானவர்கள் அரசியலிலிருந்து ஓய்வு பெறவேண்டும்

வயது முதிர்ந்தவர்கள் நீண்ட நாட்கள்வரை இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் அறுபது வயதிற்குமேல் அரசியலில் ஈடுபடக்கூடாது என நான் ஒரு ஆலோசனை கூறினேன். அறுபத்தி ஐந்து ஆண்டை எட்டியவர்களுக்கு தேர்தலில் நிற்க அனுமதியளிக்கக்கூடாது என்ற விதி இருக்கவேண்டும். பெடரல் கோர்ட்டு நீதிபதிகள் அறுபத்தி ஐந்தாவது வயதில் ஓய்வு பெறவேண்டும் என்ற ஒரு விதியை ஏற்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறு செய்தோமெனில் இன்று அரசியலில் ஆட்சி செலுத்துகின்ற (டெவில்) வயோதிகர்கள் வெளியே வந்துவிடுவார்கள். இன்று நடைபெறுகின்ற சச்சரவுகளில் ஐம்பது அல்லது அறுபது சதம்தானாகவே தீர்ந்துவிடும். இந்த ஒரு விதியை அமுல் நடத்தினால் போதுமானது.

வயோதிகர்கள் நேரிடையாகப் பணிபுரியும் துறைகளிலிருந்து விலகிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு உபாயமே நான் கூறினேன். ஆண்டவன் இதற்கு ஒருவழி செய்கிறார் என்றாலும் அவர் செய்யாத இடங்களில் இந்த விதி இருக்கவேண்டும்.

பொறுப்புணர்வு ஏற்பட

மாணவர்கள் பள்ளியில் கற்றுக்கொடுக்கும் தங்களது பாடத்தில் மட்டும் திருப்தியடையாமல், அக்கம் பக்கத்திலுள்ள சமுதாயத்தைப்பற்றி ஆராச்சி செய்யவேண்டும்.

ஆண்டவனின் ஏற்பாட்டை

நனைவுறுத்துகிறார் வினாபாஜி

அவ்வாறு செய்தால் அங்கு எத்தனை பேர்கள் வேலையின்றி இருக்கிறார்கள். எத்தனை பேருக்கு வயிரூர உணவு கிடைப்பதில்லை, எத்தனை பேர்கள் நோயாளிகளாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வைத்திய வசதி இல்லையென்பது தெரியவரும். இவ்வாறு அவர்கள் சேவை செய்வார்களானால், நமது நாட்டின் நிலைமை தெரியவரும். உலகநிலையும் விளங்கும். அப்போது அவர்களுக்கு பொறுப்புணர்வு வரும்.

றது என்பது தெரியவரும். இதைப் பார்த்த பின்னர் அவர் சினம் கொள்ளாதிருப்பார். எனவேதான் மலர்ந்த முகமாக இருக்கும்போது போட்டோ எடுக்கிறார்கள். "மகிழ்ச்சி உள்ளமுடையோனின் அறிவு நிலையாக இருப்பதுடன் அமைதியாகவுமிருப்பான்" என கீதையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

விதி தளர்த்தப்பட்டது

அச்சுவேலியில் நிறுவப்பட்ட இருக்கும் தொழிற் பேட்டை அளிக்கும் வசதிகளைப் பயன்படுத்த விரும்பும் கூட்டுறவுச் சமாசங்களைப் பொறுத்தவரை அவற்றின் தொழிற் பரப்பைக் கட்டுப்படுத்தும் விதி தளர்த்தப்படும் என கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர் யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர்க்கு கடித மூலம் அறிவித்துள்ளார்.

எலாம். எமது வட்டாரத்தில் நுகர்வோர் பொருட்களையும் விநியோகிப்பது போன்ற வியாபார நடவடிக்கை அங்கத்துவசங்கங்களின் வேறு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வது போன்றவற்றை கட்டுப்படுத்துவதற்கு சமாசங்களின் தொழிற் பரப்பு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. கைத்தொழிற்சாலையினை நிறுவுவதற்கு தமது தொழிற் பரப்பில் இருக்கும் வசதிகளிலும் பார்க்கக் கூடிய வசதிகள் வெளிஇடங்களில் இருக்குமானால் கூடிய வசதிகள் வெளிஇடங்களில் இருக்கு அங்கு தொழிற்சாலையினை நிறுவுவதற்கு ஆட்சேபனை இருக்கமாட்டாது. எனினும் ஒரு சமாகம் வேறொரு சமாச சத்துடன் நுகர்வோர் பொருட்களை விற்பதிலோ அவற்றை உற்பத்தி செய்வதிலோ போட்டியிடுவது முறையற்றது. எனவே, தொழிற் பேட்டையைப் 'பொறுத்தவரை ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சமாசம் உற்பத்தி செய்ய மாட்டாது.

அக்கடிதத்தில் அவர் மேலும் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது: கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மேற்கொள்ளும் அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கைத் தொழில்களுக்கு இத்தொழிற் பேட்டை இடவசதிகளையும், வேறு பொது வசதிகளையும் அளிக்கும். எனவே சமாசங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கைத் தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கு இவ்வசதிகளைப் பயன்படுத்துவது பயனுடையதாகும். கைத்தொழிற் பேட்டையில் தொழில் நுட்ப ஆலோசனைகளையும் பெற்றுக் கொள்

சேமிக்கவேண்டும்

கடற்றொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் கொட்டைக்காட்டில் ஒரு கருத்தரங்கம் அணிமையில் நடாத்தப்பட்டது. பரந்தன் கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. T. கந்தசாமி இதற்குத் தலைமை வகித்து கருத்தரங்கின் பயனை விளக்கியுரைத்ததுடன் அங்கத்தவர்களை சேமிக்கும்படி வற்புறுத்தினார்.

மீன்பிடிப்பரிசோதகர் திரு. எஸ். நவரத்தினம் பேசுகையில் அரசாங்கம் மீன்பிடித் தொழிலை விரும்பிச் செய்ய பெருந்தொகைப் பணத்தைச் செலவழித்து வருகின்றது. ஆனால், சங்கங்கள் அதைத் தகுந்த முறையில் பயன்படுத்தவில்லை என்று குறிப்பிட்டதுடன் சேமிப்பை மேற்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டார். வட்டாரப் பரிசோதகர் திரு. எம். செல்வராஜா பேசுகையில் சங்கத்திற்கும் அங்கத்தவருக்கும் உள்ள தொடர்பினை விளக்கியதோடு, அங்கத்தவர் தமது நலனைப் பேணுவதற்குச் சேமிக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தினார். கூட்டுறவுப் பரிசோதகர் திரு. எம். எஸ். தர்மலிங்கம் நன்றி கூறினார்.

சிறந்த தலைவர்கள் வேண்டும்

சேவை மனப்பான்மையுள்ள சிறந்த கூட்டுறவுத் தலைவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் இருப்பதாற்றான் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இங்கு சிறந்த முறையில் இயங்குகின்றன. எனவே மேலும் நல்ல தலைவர்களை உருவாக்க வேண்டும் என யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் திரு. F. C. பீட்டர்ஸ் உரும்பிராய் ஐக்கிய பண்டசாலைச் சங்கத்தின் கட்டிடத்தைத் திறந்து வைத்துப் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். திரு. சி. செல்லத்துரை தலைமை வகித்தார்.

சிரேஷ்ட கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. K. S. பொன்னுத்துரை பேசியதாவது: கூட்டுறவு இயக்க மூலம் நாம் சீரான வாழ்வினை வாழலாம். அது மக்களின் சகல தேவைகளையும் நிறைவேற்றி வைக்கும். தேசிய சேவையினால் மக்களை நாம் கூட்டுறவில் பற்றுள்ளவர்களாக்க வேண்டும்.

திரு. நா. வீரசிங்கம் நன்றியுரைத்தார்.

... கூடித் தொழிற்பட

மக்கள்

இலங்கையில் ஆக

உச்ச சங்கங்களே மேற்பார்வை....

[5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

இயக்கத்திலுள்ள பலவீனங்கள்

57 ஆண்டுகள் வளர்ச்சி பெற்ற ஓர் இயக்கமாய் இருந்தும் கூட்டுறவு இயக்கம் இன்னும் தன்னைத்தானே கவனித்து நடத்தும் வகையில் தனித்தியங்கவல்ல நிலைமை அடையவில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஜனநாயக அமைப்புக்கள் என்பதையும் சம உரிமையுள்ள (ஒரு உறுப்பினருக்கு ஒரு வாக்கு) அங்கத்தவர்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட நிர்வாகக் குழுவினால் அவை நடாத்தப்படுகின்றன என்பதையும், 'இலாபங்கள்' அல்ல, தமது உறுப்பினர்களுக்குச் சேவை செய்வதே சங்கங்களின் நோக்கம் என்பதையும் நாம் மறந்து விடக் கூடாது. இதனால் தனியார் துறைகளிலிருந்து வேறுபட்ட விசேட தன்மையுடையனவாக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் விளங்குகின்றன. தற்போது இயக்கத்தை வலுப்படுத்த வேண்டியது மிக அவசியமாகும். பலவீனமுள்ள சங்கங்களுக்குப் புதிய சக்தி ஊட்டப்படுவதோடு மிகச் சாதாரண நிலையிலுள்ள பாமர விவசாயிகளும் சேர்ந்து சமூகத்துக்கும் உறுதியோடும் நேர்மையோடும் தொண்டாற்றும் வகையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும். நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 'சேவை' ஒன்றுக்கே முக்கியத்துவம் தரவேண்டும். திறமையின்மை நிலவக் கூடாது. இயக்கத்தின் இன்னும் அதிகமான தீவிர ஈடுபாடு ஏற்பட்டாக வேண்டும். அப்போதுதான் இயக்கம் தனித்து இயங்கி நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு நிறைந்த பணியாற்ற முடியும். இயக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்தும் வகையில் உள்ள பல சின்னஞ்சிறு சங்கங்கள் திருத்தியமைக்கப்பட்டாக வேண்டும். தற்போது 5,804 கூட்டுறவு சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் உள்ளன. (568 நிலையங்கள், 467 பண்டசாலைச் சங்கங்களால் முகாமை செய்யப்படுபவை 1,293 நிலையங்கள் 124. ப. நோ. கூ. ச. சமாச்சங்களால் முகாமை செய்யப்படுபவை. இவ்விற்பனை நிலையங்களால் மதிப்பாய்வுரைக்கு உட்பட்ட இவ்வாண்டு காலத்தில் விற்பனை செய்யப்பட்ட நுகர்வோர் பொருள்களின் மொத்த விற்பனை 50 கோடியே 70 இலட்சம் ரூபாவாகும். இவ்வாறாக ஒரு விற்பனை நிலையத்தில் நடைபெற்ற சராசரி சில்லறை விற்பனை ரூ. 87,388 ஆகும். விற்பனையில் 4 வீத மொத்த இலாபம் அடிப்படையில் கணித்தால் ஒரு சங்கத்தின் சராசரி வருடாந்த மொத்த ஆதாயம்

ரூ. 3500 ஆகும். இது ஒரு விற்பனை நிலையத்தை திறமையோடு நடத்தப்போதாது. இதிலிருந்து பெரும்பாலான சங்கங்கள் பொருளாதார பலமற்ற நிறுவனங்களாக இருப்பதையும், அதன் விளைவாக திறமையற்ற நேர்மையற்ற முகாமைக்கு வழிகோலுவதையும் தெரிந்து கொள்ளலாம். இதனால் சின்னஞ்சிறு பலநோக்குச் சங்கங்களும், பண்டசாலைச் சங்கங்களும் இணைந்து பெரிய சங்கங்களாக உருவாக வேண்டியது மிக அவசியமாகும். (ஒரு கிராம சபைப் பகுதிக்கு ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் என்ற வகையில் தேவையான இடங்களில் சில்லறை விற்பனை நிலையங்களைக் கூடியதாக உறுப்பினர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் அமைக்கலாம்) சங்கங்களை இணைப்பதிலும் அபிவிருத்தி செய்வதிலும் விரைவான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமானால் இந்தநாட்டின் கூட்டுறவு இயக்கம் ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை எதிர்நோக்கலாம்.

சங்கங்களினதும் உறுப்பினர்களினதும் எண்ணிக்கை

இலங்கையின் பரப்பு 25,332 சதுர மைல்களாகும். மக்கள் தொகை கிட்டத்தட்ட 1,20,00,000 ஆகும். (ஒரு சதுர மைலுக்கு 470 பேர் வீதம் மக்கள் நிறைவு) 30-9-68 இல் 93 வேறுபட்ட வகைகளைச் சேர்ந்த 14,762 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருந்தன. இவற்றில் 19,56,794 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட 14,478 முதல் சங்கங்கள் இருந்தன. இம்முதல் சங்கங்களில் (278,839 உறுப்பினர்களைக்கொண்ட) 4,826 சங்கங்கள் இயங்காத சங்கங்களாய் இருந்தன. 9,652 இயங்கும் சங்கங்களில் 16,77,955 உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள். புதிய விவசாயக் கடன் திட்டம் அதிக விவசாயிகள் பலநோக்குச் சங்கங்களில் உறுப்புரிமை தேடுவதற்குத் தூண்டுகோலாக இருந்ததால் சென்ற ஆண்டைவிட 1,59,132 உறுப்பினர்கள் அதிகரித்திருந்தார்கள். மேற்சங்கங்கள் 284 இருந்தன. அவற்றுக்கு 6 அகில இலங்கை சங்கங்கள் இருந்தன. இவற்றில் 89 இயங்காத சங்கங்கள். அவற்றில் 63 கடனுதவு சங்கங்களின் சமாச்சங்கள். செயலற்ற இயங்காத சங்கங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 4,915 ஆகும். இயங்கும் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 9,847 ஆகும்.

மொத்த வியாபார நிதி

மதிப்பாய்வுரைக்குட்பட்ட இவ்வாண்டில் கூட்டுறவு இயக்க

த்தின் மொத்த வியாபார நிதி 204 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாவாகும். இது கடந்த ஆண்டுக் கணக்கைவிட (209 கோடி ரூபா) குறைந்த தொகையாக இருப்பினும் இவ்வாண்டு சங்கங்களால் கையாளப்பட்ட வியாபாரத்தின் அளவில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்வசமாக அரிசி வழங்கப்பட்டதன் பொருட்டு அரிசிப்பங்கீடு இக்கணக்கில் கொள்ளப்படவில்லை. அதனால் இவ்வரிசிப்பங்கீடும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமானால் மொத்த வியாபார நிதி இன்னும் 17 கோடியே 50 லட்சம் ரூபா அதிகமானதாக இருந்திருக்கும்.

உற்பத்தி விற்பனை ஆகிய வற்றில் ஈடுபடும் சங்கங்களினதும் பலநோக்கு சங்கங்களினதும் மொத்த விற்பனை 28 கோடியே 30 இலட்சம் ரூபாவாகும். உற்பத்தி விற்பனை ஆகியவற்றில் ஈடுபடும் சமாச்சங்களினது மொத்த விற்பனை 5 கோடியே 10 இலட்சம் ரூபாவாகும். இதில் கைத்தொழில் சமாச்சங்களின் (முக்கியமாக நெசவு சமாச்சங்கள்) மொத்த விற்பனை 4 கோடியே 24 இலட்சம் ரூபாவாகும். முதல் சங்கங்களின் நுகர்வோர் பகுதியினதும் ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் சமாச்சங்களின் சில்லறை நிலையங்களினதும் மொத்த விற்பனை 50 கோடியே 72 இலட்சம் ரூபாவாகும். பாடசாலைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினதும் விற்பனை 60 இலட்சம் ரூபாவாகும். ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் சமாச்சங்களின் (பெரும்பாலாக நுகர்வோர் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளன) மொத்த விற்பனை 93 கோடி ரூபாவாகும். இதில் அவற்றின் சில்லறை நிலையங்கள் மூலமாக வந்த விற்பனை 12 கோடியே 87 இலட்சம் ரூபா அடங்காது.

கூட்டுறவு வங்கிகளினதும் கடனுதவு சங்கங்களினதும் மொத்த வியாபார நிதி

7 கூட்டுறவு வங்கிகள் சங்கங்களுக்கும் சமாச்சங்களுக்கும் ஏற்கெனவே சங்கங்களாலும் சமாச்சங்களாலும் எடுக்கப்பட்டிருந்த 34 கோடியே 50 இலட்சம் ரூபா கடனோடு மேலதிகப் பற்றுக்கணக்கில் வழங்கியது. சென்ற ஆண்டு முறையே 27 கோடியே 73 இலட்சம் ரூபாவாகவும், 82 இலட்சம் ரூபாவாகவும் இருந்தது. கடனுதவு சங்கங்கள் உறுப்பினர்களுக்கு 1 கோடியே 94 இலட்சம் ரூபா வழங்கியிருந்தன.

வியாபார மிகையும் தேறிய பெறுமதியும்

இவ்வாண்டு இயங்கிய 9,847 சங்கங்களில் 6,556 சங்கங்கள் மொத்தம் 1 கோடியே 55 இலட்சம் ரூபா இலாபம் பெற்றிருந்தன. இதற்கு நிகரான சென்ற ஆண்டின் கணக்கு 1 கோடியே 68 இலட்சம் ரூபாவாகும். 4,915 இயங்காத செயலற்ற சங்கங்களை உள்ளடக்கிய ஏனைய சங்கங்கள் தாங்கிய நட்பம் 86 இலட்சம் ரூபாவாகும். இயக்கத்தை மொத்தமாக எடுத்துப் பார்க்கும் மிடத்து 44,3 வீத சங்கங்களே தேறிய இலாபம் பெற்றிருந்தன. இதற்கு நிகரான சென்ற ஆண்டின் கணக்கு 46.2 வீதம் ஆகும். முழு இயக்கத்தின் தேறிய பெறுமதி (அதாவது செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனமும் நட்பம் போக எஞ்சி நிற்கும் இலாபம்) 15 கோடியே 93 இலட்சம் ரூபாவாக இருந்தது.

அரிமையால் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகைத்த ரெபேட் ஓவரின் பூட்டி திருமதி கோவிள் டேல் எல். போல்ட்வின் தன்னை ஒரு தமிழ்ப்பெண் மணிபோல ஆடை ஆபரணங்களால் அழகு செய்து மகிழ்ந்தார். அன்று 'ரெபேட் ஓவன்' என்ற விடயம்பற்றி வீரசிங்கர் மண்டபத்தில் உரையாற்றுகையில் எடுத்த படம்.

நாவல் திரைப்படம்....

[6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

பிரமாதம். ஆனால், அத்தகைய வித்துவான் தவில் வாசிக்காத வேளைகளில் சிவாஜி கணேசன் முன்பு பாடையா நிற்கிரர் என்ற நிலைக்கு விடப்பட்டு கோமாளியாக்கப்பட்டுள்ளார். மேலும் தவில்வித்துவானாகிய பாடையா மோகனம்பாளன் ஆடும் நடனத்தைப் பெண்களின் மத்தியில் இருந்து பார்ப்பதும், மெய்மறந்து ஒரு பெண்மீது 'மோளம்' அடிப்பதும், பெண் அவருக்கு அடிப்பதும், அவர் துரைவண்டியில் நித்திரை புரங்கி மோகனம்பாளின்தாய் மீது விழுவதும் இதெல்லாம் சிறுபிள்ளைத்தனமான சேட்டைகள். இது தவில் வித்துவான்களை அவமதிப்பதுபோல இருக்கிறது. கொத்தமங்கலம் படைத்த உன்னத பாத்திரம் இதில் சிதைக்கப்பட்டுள்ளது. மக்களுக்கு நகைச்சுவை படைக்கவேண்டும் என்பதற்காக உயர்ந்த பாத்திரத்தின் பண்பை கோமாளிக் கூத்தால் கெடுத்திருக்கக்கூடாது. இந்தக் கோமாளிக் கூத்திற்காக மாத்திரம் மக்கள் திரைத் திரளாக ஓடிப்போய் அப்படத்தைப் பார்க்கவில்லை. அப்படியானால் மொழிவிளங்காத கோமாளிக் கூத்தில் லாத செம்மீன் படத்தை மக்கள் ஏன் திரளாகச் சென்று பார்த்தார்கள் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

மும். அதேவேளையில் நாவலின் கருப்பொருள் ஆசிரியனின் இலட்சியங்கள், பாத்திரங்களின் பண்புகள் சிதைப்போது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆசிரியன் நாவலில் தனது கருக்கமான வார்த்தைகளாலோ, புதுவித உத்திகளாலோ பாத்திரங்களை விளக்கியிருந்தால் கலையறிவுள்ளவர்கள் இதைப் படித்து விளங்கி தமதுமனதிலே அவைகளைப் படங்களாகப் பதித்துக் கொள்ளமுடியும். இவ்வீதம் ஆசிரியன் நாவலில் விளக்கியவற்றைப் படமாக்கும்போது சாதாரண மக்களும் விளங்கிக்கொள்ளும் விதமாக டைரக்டர் திரைப்படத்திற்கான உத்திகளைக் கையாள வேண்டும். மேற்குறிப்பிட்ட நாவலின் உத்திமுறைகளைத் திரைப்படத்தில் கையாள முடியாது. அது திரைப்படத்திற்கு ஏற்றதுமல்ல. எனினும் எத்தகையநிலையிலும் ஆசிரியர் படைத்த பாத்திரங்களுக்கோ, கதைக்கோ ஊறு நேராதவாறு டைரக்டர் தனது திறமையைக் காட்டவேண்டியவராயிருக்கிறார்.

நல்ல நாவல்கள் திரைப்படமாக்கியபோது தோல்வியடைந்ததற்கு டைரக்டரின் இத்தகைய திறமையின்மையும் ஒரு காரணமாகும். இதேவேளையில் அதிகம் சோபிக்காத நாவல்கள் திறமையான டைரக்டரின் கைவண்ணத்தால் சிறந்த படங்களாக மிளிர்ந்ததை நாம் அறிவோம் எனவே நாவல்களைப் படமாக்கும் போது அவைகளின் உயிருக்கு ஊறு நேராதவாறு தமது வண்ணமிக்க திரைப்பட உத்திகளின் மூலம் திரையில் அந் நாவலின் பாத்திரங்களை சம்பவங்களை அழியாத ஒவியங்களாக டைரக்டர் மக்கள் உள்ளத்தில் தீட்ட வேண்டும். எனவே, நாவல்களைத் திரைக்கதையாக்குபவர்களின் பொறுப்பும் பெரியதாகும்.

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது

வலிகாமம் மேற்கு
ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் சமாச்சம்
சங்காலை
சிக்கன்மான செலவில்:

- ★ உணவு
- ★ உடை
- ★ வீட்டின் தேவைகள்
- ★ விவசாயக் கருவிகள்

பிறவணத்தும் வேண்டியபோது வாங்கலாம்.

"சென்றிக்" சீரியர் பூரியர் பம்புகள்.

"அல்கன்" " " "

"ஆல்ஸ்சிலி" " " "

"வில்லே" பம்புகள் " " "

"சென்றிக்" எலக்ட்ரிக் மோட்டார் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள் வாங்க விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ளவும் தொலைபேசி: 525 மானிப்பாய். சங்காலை. கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு.